



El sud també existeix

La Mediterrània, gran mar de la pau, fou el gran somni d'Aristòtil i també és el nostre. La Mediterrània és, en sí mateixa, teatre del món: mar de la pau amb la Grècia arcaica i clàssica, la Roma de principis de la nostra era, els àrabs a l'Edat Mitjana, l'Espanya del Renaixement. I, entre cicle i cicle, les guerres de Salamina, Actium, Lepant i Malta. Mar de la pau i mar de les guerres. Europa s'ha construït des de i contra la Mediterrània.

I en tot aquest procés, les migracions. Centenars de milers d'homes i dones que han creuat la mar. Entre 1830 i 1950 van arribar al Magrib des d'Europa 700.000 persones. I entre 1920 i 1940 més de 400.000 europeus es van instal·lar a Palestina. Molts d'ells van fundar l'Estat d'Israel.

En els dos últims segles s'ha produït el major flux d'homes a través de la Mediterrània mai registrat a la història i això ha provocat contactes culturals i ètnics; transvasaments ideològics, culturals i religiosos i el naixement de noves mentalitats. Tot això ha anat modificant de forma notable el paisatge humà del món mediterrani: una impuresa racial molt particular i uns valors molt compartits entre àmplies majories.

En aquests moments, la mar torna a estar girada, però ara del sud al nord, i viu moments de crisi: L'oposició històrica entre el món cristià i el musulmà, que es remunta al segle VII, però que s'està atiant en els nostres dies; la situació particular de l'Estat hebreu i el seu antagonisme amb els països islàmics que l'envolten; el desequilibri econòmic entre el món industrial, pròsper al nord, i el món en vies de desenvolupament, relativament pobre al sud; i, finalment, el factor demogràfic amb creixement incontrolat a un costat i estancament amb recessió de la natalitat a l'altre.



La immigració del sud al nord és un fenomen social que ha anat incrementant-se als darrers anys i que no hauria de derivar en un problema. Les situacions de subdesenvolupament en les quals viuen els països d'origen dels immigrants i la rapidesa i facilitat de transport al món global expliquen aquest imparable augment de persones a la recerca d'oportunitats que els permeti un futur millor per a elles i les seves famílies.

Els països europeus no poden ser aliens a aquest fenomen i no poden mirar cap a un altre costat. El Sud també existeix i Europa no pot abandonar-lo a la seva sort. Les escenes quotidianes d'immigrants arribats en pastera a Tarifa s'han convertit ja en habituals a la televisió i no ens podem resignar a acceptar-les sense més. Després de Tarifa ha estat Ceuta i Melilla, i qui sap el que vindrà demà.

L'onada massiva d'immigrants subsaharians que volen entrar a Espanya no és només un tema local. La responsabilitat per afrontar aquesta situació també afecta els països de la Unió Europea i les Nacions Unides: Espanya és el camí al Nou Món.

Els països europeus han de fer una aposta política decidida per a abordar la immigració del nord d'Àfrica perquè és "la seva" immigració. Només des de la coordinació política es pot afrontar un fenomen global.

(Per a adhesions, consulteu pàgina Web del Col·legi d'Advocats www.icab.es)